

De Heer G. Van Cauwelaert
Directeur
Brussels Hoofdstedelijk Gewest
Directie voor Monumenten en
Landschappen -
CCN-Vooruitgangstraat 80, bus 1
1035 Brussel

U/Ref : Mon 2071-662
O/Ref : GM/ah/BXL-3.8/s346-OE
Bijlage : /

Brussel,

Geachte Heer Directeur,

Betreft : BRUSSEL. Leopoldspark. Bescherming als monument van de totaliteit van het voormalige Fysiologisch Instituut op voorstel van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Brussel.
Dossier behandeld door Mevr. O. Goossens.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 18, §2 van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed en in antwoord op uw brief van 09/02/03 hebben wij de eer u te melden dat onze Commissie tijdens haar vergadering van 21/04/04 gunstig advies heeft uitgebracht over hoger vermeld beschermingsvoorstel.

Het gebouw bevindt zich in het beschermde landschap van het Leopoldspark. Toch verdient het, net zoals het beschermde Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen, het voormalig Instituut voor Anatomie en de Solvaybibliotheek, een bescherming als monument omwille van zijn intrinsieke waarde en als getuige van de oprichting en de geschiedenis van de *Cité Scientifique* in het Leopoldspark vanaf eind 19de eeuw.

Als uitbreiding van het voorstel van de Stad Brussel ter bescherming van de gevels en bedaking vraagt de K.C.M.L. de totaliteit van het goed te beschermen. De volledige bouwgeschiedenis draagt immers bij tot de waarde van het monument, waardoor een integrale bescherming gerechtvaardigd is.

Het Instituut voor Fysiologie werd in 1892-1894 ontworpen door architect J.J. Van Ysendijck en ingenieur L. Gérard als onderdeel van de *Cité Scientifique* die zich in het Leopoldspark ontwikkelde onder impuls van de Stad Brussel, de U.L.B. en het mecenaat van Ernest Solvay, Paul Héger en Raoul Warocqué. Ook de Instituten voor Anatomie en voor Hygiëne en Bacteriologie behoorden tot een eerste bouwcampagne, gericht op de medische vooruitgang. Tijdens een tweede fase (1901-1904) realiseerden de architecten Vandeveld en Bosmans het Instituut voor Sociologie, de Handelsschool en het Pasteurinstituut.

In 1931 vestigde het in 1914 opgerichte Lycée Jacquain zich na vele omzwervingen in het voormalige Instituut voor Fysiologie waar het tot op vandaag is gehuisvest.

De ontwerpers van het Instituut voor Fysiologie verenigden in het gebouw monumentaliteit met functionaliteit, net zoals bij de twee overige instellingen van de eerste bouwfase. Zijn voor het eind van de 19de eeuw innoverende karakter wordt vooral duidelijk in het zichtbare gebruik van een metalen draagstructuur. Die werd gecombineerd met geëmailleerde baksteen en grote glaspartijen gevat in markant metalen raamwerk.

De gevel werd versierd met geëmailleerde ceramiekplaten met de naam van belangrijke wetenschappers. Adolphe Crespin realiseerde de – deels bewaarde - beschilderingen van het interieur.

Tijdens de tweede bouwfase in het Leopoldspark, werd de toegangen tot de bestaande gebouwen herzien. De architecten Vandeveld en Bosmans verbouwden de toegang achteraan het Fysiologie-instituut en brachten de balustrades aan, het smeedijzeren hekken en de trap naar de bijgebouwen.

De herinrichting van het Instituut tot lyceum zorgde voor de meest ingrijpende verbouwing. Ze werd in 1929-1930 uitgevoerd o.l.v. architect Henri Derée. De grote volumes van de zijvleugels werden onderverdeeld in drie verdiepingen met zolder. Daarbij werden de verticale raampartijen van de zijvleugels gedicht. De metalen ramen werden vervangen door houten guillotine-ramen, uitgezonderd die van de laboratoria en de feestzaal. Op de binnenkoer voorzag men een betonnen luifel en werden er nieuwe bijgebouwen toegevoegd. Binnenin kregen de muren, de trappen en de vloeren een nieuwe afwerking.

Rond 1959 voerde ook stadsarchitect Jean Rombaux bepaalde modernisering door. Hij voegde een gymnastiekzaal toe, voorzag de verwarmingsinstallatie van een grote schoorsteen, vernieuwde op interessante wijze de centrale trapzaal en herzag de binnenafwerking en dakbekleding.

Sinds de bouw werd het Instituut dus voortdurend aangepast aan de wijzigende omstandigheden. Een deel van de oorspronkelijke gevels en de binnendecoratie van de hoogste verdiepingen bleven daarbij behouden. De opeenvolgende renovaties werden doorgevoerd zonder de samenhang van het gebouw te vernietigen en de verschillende bouwfases vulden elkaar op kwaliteitsvolle wijze aan.

De Commissie vraagt de D.M.L. de Regering te verzoeken dit voorstel te bekrachtigen met een besluit tot opening van het vooronderzoek ter bescherming als monument van de totaliteit van het gebouw omwille van zijn historische, artistieke en esthetische waarde.

Met de meeste hoogachting,

G. MEYFROOTS
Adjunct-Secretaris

P. PUTTEMANS
d.d. Voorzitter